

KÚRIA

Bfv.II.1523/2014/10.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év május hó 7. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A lopás büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben a Fehér Bertalan II. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Pesti Központi Kerületi Bíróság 24.B.21471/2013/17. számú ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2013. június 14. napján tárgyaláson meghozott, kihirdetett és a tekintetében - fellebbezés hiányában - aznap jogerős 24.B.21471/2013/17. számú ítéletével a II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett lopás büntetében [1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat d) pont, (4) bekezdés b)1. pont - tényállás 1. pont].

Ezért a II. rendű terheltet 8 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 40 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 100.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A bíróság az ítéletet a II. rendű terhelt tekintetében a Be. 259. § (1) bekezdése 1. mondatának megfelelően rövidített indokolással szerkesztette, így az alapvetően a megállapított tényállást,

valamint az alkalmazott jogszabályok - köztük a Btk. egészében hivatkozott 50-51. § - megjelölését tartalmazza.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata (alapítélet) ellen a II. rendű terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt a pénzbüntetés törvénysértő alkalmazása miatt, annak mellőzése érdekében.

Az indítvány - megjelölés nélkül - a Be. 416. § (1) bekezdése b) pontjának 2. fordulata alapján.

A II. rendű terhelt indoka szerint jövedelemmel és vagyonnal nem rendelkezett, ezért a pénzbüntetés kiszabásának feltételei nem álltak fenn.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1768/2014. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaposnak találta. Ezért indítványt tett az alapítélet megváltoztatására: a pénzbüntetés és az annak átváltoztatására vonatkozó rendelkezés tanácsülésen történő mellőzésére.

A Legfőbb Ügyészség rámutatott, hogy - az alapítélet szerint - vagyontalan II. rendű terhelt korábban alkalmi munkából származó jövedelemmel rendelkezett, majd - az alapügybeli erkölcsi bizonyítvány szerint - a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2013. január 24-én jogerős 20.B.35389/2012. számú ítéletével rablás büntette és más bűncselekmény miatt kiszabott 3 év 6 hónap szabadságvesztés-büntetését 2013. január 15. napjától kezdte töltetni. Ekként a pénzbüntetés kiszabásának a korábbi Btk. 51. §-ának (2) bekezdésében meghatározott feltételei nem álltak fenn.

A II. rendű terhelt és védője nem tettek észrevételt az ügyészi álláspontra.

III. A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A Be. 416. § (1) bekezdése b) pontjának 2. fordulata alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a terhelttel szemben - a bűncselekmény törvénysértő minősítésén túl - a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.

A Kúria előrebocsátja, hogy az alapügyben eljáró bíróság a büntető anyagi jog szabályának megsértése nélkül szabott ki pénzbüntetést, s így mind a II. rendű terhelt, mind a Legfőbb Ügyészség álláspontja téves.

A jelen ügybeli helyzet megegyezik a BH 2015.25. szám alatt közzétett döntésben (Kúria Bfv. II. 538/2014/19.) főlvázolttal. A Kúria megjelölt - a 2012. évi C. törvény, azaz a hatályos Btk. 50. §-ával kapcsolatosan megfogalmazott - döntésének I. pontja szerint a megfelelő kereset, jövedelem vagy vagyon megléte nem általános

feltétele a pénzbüntetés kiszabásának. A Kúria a jelen ügyben szükségképpen ugyanerre az álláspontra jutott a korábbi Btk. 51. §-a kapcsán is, hiszen a két büntető törvény szabályozása - bár nem szóról-szóra, de lényegüket nézve - egyező.

A korábbi Btk. 51. §-ának (1) bekezdésében - miként a hatályos Btk. 50. §-ának (1) bekezdésében - meghatározott pénzbüntetés kiszabása során az egy napi tétel összegének meghatározásakor figyelemmel kell ugyan lenni az elkövető vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaira és életvitelére, ám törvényi megszorítás hiányában közömbös ezek „megfelelősége”. Ezzel szemben a korábbi Btk. 51. §-ának (2) bekezdése - miként a hatályos Btk. 50. §-ának (2) bekezdése - alkalmazása során a haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt kiszabott - akár végrehajtandó, akár végrehajtásában felfüggesztett - határozott ideig tartó szabadságvesztés mellett az elkövetőt kötelezően pénzbüntetésre is kell ítélni, de kizárólag akkor, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van.

Nem kétséges tehát, hogy a pénzbüntetés önálló kiszabása esetén egyaránt közömbös az elkövető haszonszerzési célja és jövedelmének vagy vagyonának megfelelősége. Egyszersmind a korábbi Btk. 51. §-ának (2) bekezdése - miként a hatályos Btk. 50. §-ának (2) bekezdése - csak annyiban speciális szabály, hogy a haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt - akár végrehajtandóként, akár végrehajtásában felfüggesztve - kiszabott szabadságvesztés mellett az elkövető jövedelmének és/vagy vagyonának megfelelősége esetén kötelező a pénzbüntetés kiszabása is. Ebből viszont nem következik olyan, a korábbi Btk. 38. §-ának (1) bekezdését - miként a hatályos Btk. 33. §-ának (1) bekezdését - lerontó specialitás, hogy az elkövető jövedelmének vagy vagyonának nem megfelelősége esetén nem lehetne pénzbüntetést is kiszabni.

Másként fogalmazva: a bíróság mind a korábbi, mind a hatályos Btk. szabályozásában a terhelt jövedelmének vagy vagyonának megfelelőségére tekintet nélkül törvényesen szabhat ki pénzbüntetést akkor is, ha azt haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt - akár végrehajtandóként, akár végrehajtásában felfüggesztve - kiszabott szabadságvesztés mellett alkalmazza.

A korábbi Btk. 51. §-ának (2) bekezdése - miként a hatályos Btk. 50. §-ának (2) bekezdése - kapcsán kizárólag az veendő törvénysértőnek, amennyiben a bíróság a meghatározott feltételek (haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény, határozott ideig tartó szabadságvesztés, megfelelő jövedelem vagy vagyon) hiánytalan megléte ellenére nem tett eleget a törvény mérlegelést nem tűrő direkt előírásának, azaz nem szab ki pénzbüntetést is.

Mindehhez képest közömbös, hogy a jelen ügyben a II. rendű terhelt az irányadó tényállásban rögzített személyi körülményei szerint

vagyontalan volt és jövedelemmel sem rendelkezett.

A kifejtettek alapján a Kúria - a Be. 424. §-a (1) bekezdésének 1. fordulata szerint tanácsülésen, a Be. 420. § (1) bekezdés 1. mondata 1. fordulataának megfelelő összetételben eljárva, a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból vizsgálendő eljárási szabálysértést nem észlelve - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot a II. rendű terhelt tekintetében - a Be. 426. §-a alapján - hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a bíróság

a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2015. május 7.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Feleky István s.k.
előadó bíró, Dr. Kiss Sándor s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő
Bné